

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2009. május 28. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A folytatólagosan elkövetett csalás büntette és más bűncselekmény miatt az I.rendű vádlott **ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2008. december 17. napján kihirdetett **3.B.1492/2006/99.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

az I.r. vádlott cselekményét 2 rb. bűnpártolás vétségének [Btk. 244. § (1) bekezdés b) pont],

a II.r. vádlott cselekményét 2 rb. folytatólagosan elkövetett csalás büntettének [Btk. 318. § (1) bekezdés I. fordulat, (2) bekezdés c) pont - melyből 1 rb. (7) bekezdés b) pont, 1 rb. (6) bekezdés b) pont]

m i n ő s í t i .

Az I.r. vádlott büntetését **halmazati** büntetésnek tekinti.

A II.r. vádlottat a **1. sz. gazdasági társaság** részére kártérítésként 69.674.193 (Hatvankilencmillió-hatszázhetvennégyezer-százkilencvenhárom) forint, míg a **2. sz. gazdasági társaság** részére megítélt kártérítés után 179.100 (Egyszázhetvenkilencezer-egyszáz) forint illeték megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a .**

Megállapítja, hogy a II.r. vádlott anyja neve: (vezetéknév, első utónév, második utónév).

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott bűnösségét 1 rb. folytatólagosan elkövetett bűnpártolás vétségében [Btk. 244. § (1) bekezdés b) pont] állapította meg. Ezért az I.r. vádlottat 40 nap közérdekű munka büntetésre ítélte, melynek során az I.r. vádlott

fizikai munkát köteles végezni. A munkakötelezettség megszegése esetére rendelkezett a büntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A II.r. vádlott bűnösségét 1 rb. folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (7) bekezdés b) pont] és 1 rb. folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (6) bekezdés b) pont] állapította meg. Ezért a II.r. vádlottat halmazati büntetésül 4 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, és a magánfelek által előterjesztett polgári jogi igényekről is. A II.r. vádlottat a **1. sz. gazdasági társaság** részére 69.524.188,- Ft kártérítés, a **2. sz. gazdasági társaság** részére megítélt kártérítés után 179.144,- Ft eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

Mind a két vádlottat kötelezte a személyüket illetően felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítélet ellen ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:

- az ügyész az ítélet kihirdetése után a tárgyaláson nyomban bejelentett fellebbezésében mind a két vádlott terhére, az I.r. vádlott esetében a II.r. vádlott terhére megállapított csalás büntetéhez nyújtott bűnsegédi elkövetés megállapítása, a kiszabott büntetés súlyosítása, börtönbüntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, a II.r. vádlott esetében a kiszabott büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú börtön és közügyektől eltiltás kiszabása végett;

- az I.r. vádlott védője a tényállás és a bűnösség téves megállapítása miatt, az I.r. vádlott felmentése végett;

- a II.r. vádlott védője az ítélet megalapozatlansága - felderítetlensége - miatt, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése végett.

Az elsőfokú eljárásban eljáró ügyész fellebbezését írásban részletesen megindokolta. Ebben szóban bejelentett fellebbezését fenntartotta, azt az I.r. vádlott esetében azzal egészítette ki, hogy indítványozta vele szemben a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését is.

A II.r. vádlott védője is írásban részletesen megindokolta fellebbezését. Emellett bizonyítási indítványt is előterjesztett: bizonyítási kísérlet lefolytatását indítványozta arra vonatkozóan, hogy a **1. sz. gazdasági társaság** által 2004. május 21., 24., 25., 26., június 1. és 2. napjain kiállított számlákon

Bf.II.116/2009/6.

feltüntetett húsmennyiség elfért volna-e a kft szállítóeszközén, illetve - a gépjármű műszaki adottságaira figyelemmel - azt képes lett volna-e az ítéleti tényállásban szereplő távolságra ((Településről Településre)) elszállítani. A bizonyítási indítvány

mellett is fenntartotta azonban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezését.

A fellebbviteli főügyészség átiratában, majd a fellebbezési nyilvános ülésen jelenlévő ügyész perbeszédében a vádlottak terhére bejelentett fellebbezést a következő módosítással tartotta fenn: az I.r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság által megállapított minősítést nem támadta, viszont fenntartotta a kiszabott büntetés súlyosítására irányuló fellebbezést azzal, hogy az I.r. vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását és pártfogó felügyelet elrendelését indítványozta. A II.r. vádlott esetében fellebbezését változatlan tartalommal tartotta fenn, vagyis az hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabására irányult.

Az ügyész emellett észrevételezte, hogy a rendelkezésre álló iratokból nem volt megállapítható, hogy az eredetileg 2008. december 16. napjára határozathirdetésre elnapolt és e tárgyalásra szabályszerűen megidézett vádlottak, védők idézése az egy nappal később, vagyis 2008. december 17. napján megtartott tárgyalásra is szabályszerűen megtörtént-e. Erre vonatkozóan indítványozta az elsőfokú bíróságtól felvilágosítás kérését. Emellett indítványt tett a tényállás kisebb kiegészítésére, valamint a II.r. vádlott bűncselekményei megnevezésének helyesbítésére.

Az I.r. vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezését a fellebbezési nyilvános ülésen fenntartotta. Álláspontja szerint az I.r. vádlott döntően nem a II.r. vádlott érdekében cselekedett, hanem - tekintettel arra, hogy az elkövetés idején is még ő volt a **3. sz. gazdasági társaság** ügyvezetője, a sértetteknek írt, fizetési haladékot kérő leveleket saját érdekében írta meg, nehogy a későbbiekben a sértettek rajta akarják behajtani a II.r. vádlott adósságát. Ezért a védő érvelése szerint az I.r. vádlott a bűnpártolás vétségét sem követte el. Másodlagos indítványként - figyelemmel az ügyészi fellebbezésre - az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A II.r. vádlott védője is fenntartotta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezését, illetőleg az írásban előterjesztett bizonyítási indítványát.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket alaptalanoknak tartotta.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során az ügyészi átiratban írtakkal egyetértve észlelte, hogy a rendelkezésre álló iratokból nem volt megállapítható, hogy a módosított tárgyalási határnapra megtörtént-e a vádlottak, védők szabályszerű idézése, illetve az ügyész szabályszerű értesítése. Az elsőfokú bíróság a 2008. december 9. napján tartott tárgyalást (97. sorszámú jegyzőkönyv) ítélethirdetésre 2008. december 16. napjára elnapolta. Erre a Be. 322. § (2) bekezdése alapján a vádlottakat és a védőket szóban, szabályszerűen

megidézte. A 99. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv szerint azonban az ítélet kihirdetésére 2008. december 17. napján került sor, az viszont az iratokból nem volt megállapítható, hogy erről az új határról miként értesültek a védők, illetve a vádlottak. Ennek azért van jelentősége, mert a Be. 322. § (2) bekezdése alapján a határozat a vádlott, illetőleg a védő távollétében csak abban az esetben hirdethető ki, ha a tárgyaláson a vádlott, illetőleg a védő a szabályszerű idézés ellenére nem jelenik meg.

Ennek tisztázása végett a másodfokú bíróság a Be. 358. § (1) bekezdés a) pontja alapján felvilágosítást kért az elsőfokú bíróságtól. Az elsőfokú bíróság írásos tájékoztatása szerint az új határra a tanács elnöke rövid úton idézte a vádlottakat és a védőket, illetőleg értesítette az ügyészt.

Ennek alapján az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt, amikor ítéletét a vádlottak és a védők távollétében hirdette ki.

A II.r. vádlott védőjének fellebbezése az elsőfokú ítélet megalapozatlansága, felderítetlensége miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányult. A felülbírálat során a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Az ügyfelderítési kötelezettségének is mindenben eleget tett, így az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése ez okból sem indokolt. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben lefolytatta, valamennyi, az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékot beszerezte, azokat részletesen, körültekintően megvizsgálta. A II.r. vádlott védekezésére figyelemmel az ügyben műszaki szakértőt is kirendelt, annak tisztázása végett, hogy az ötmillió forintot meghaladó értékű húsmennyiség a **1. sz. gazdasági társaság** gépjárművén elszállítható volt-e. A II.r. vádlott védője lényegében az elsőfokú eljárásban már előterjesztett bizonyítási indítványát ismételte meg, amikor erre vonatkozóan bizonyítási kísérlet elrendelését kérte. Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában részletesen megindokolta, hogy ezt mely okból tartotta szükségtelennek (elsőfokú ítélet 14. oldal 3. bekezdés). A másodfokú bíróság mindenben

Bf.II.116/2009/6.

egyetértett az elsőfokú bíróság okfejtésével, ezért a védő által a másodfokú eljárásban ugyanilyen tartalommal előterjesztett bizonyítási indítványt elutasította.

Az elsőfokú bíróság tényállása túlnyomórészt megalapozott, az csak kismértékben - az ügy érdemi felülbírálatát nem érintő körben - a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok tartalma útján a következőkkel szorult kiegészítésre, illetve helyesbítésre:

az I.r. vádlottal szemben a tényállás 3. pontjában részletezett elítélése során kiszabott szabadságvesztés próbaideje 2004. április 22-én, a II.r. vádlottal szemben a tényállás 2. pontjában részletezett elítélése során kiszabott szabadságvesztés próbaideje 2000. június 17. napján járt le.

A II.r. vádlottal szemben az elsőfokú eljárás idején többrendbeli csalás büntette miatt a Budapesti Rendőr-főkapitányságon és a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányságon több büntetőeljárás is folyamatban volt (BRFK 129/2005.bü, BRFK 136-1333/2004.bü, BRFK 608/2003.bü és CSMRFK 17/2004.bü). Emellett csalás büntette miatt a Budapesti IX. Kerületi Ügyészség vádiratot nyújtott be ellene a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz.

Az I.r. vádlott 2002. szeptember 19. napjától volt a **3. sz. gazdasági társaság** tagja és ügyvezetője. Az I.r. vádlott a II.r. vádlottnak 2004. február 10. napján adott meghatalmazást arra, hogy a cég nevében eljárjon. A két vádlott abban állapodott meg, hogy ezért a II.r. vádlott 500.000,- Ft-ot fizet az I.r. vádlottnak, amelyből a II.r. vádlott 300.000,- Ft-ot fizetett ki az I.r. vádlottnak.

A **1. sz. gazdasági társaság (Település megnevezése)-en** működtette a vágóhídját.

A II.r. vádlott összesen 71.054.193,- Ft értékű húsáru tekintetében ejtette tévedésbe a **1. sz. gazdasági társaságot**.

A II.r. vádlott az okozott kárból az eljárás során összesen 1.380.000,- Ft-ot térített meg a **1. sz. gazdasági társaságnak**, így a meg nem térült kár összege 69.674.193,- Ft.

Helyesbítette a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet jogi indokolása 12. oldal 4. bekezdését akként, hogy az nyilvánvalóan a II.r. vádlottra vonatkozóan tartalmaz megállapításokat (elírás folytán I.r. vádlott szerepel az ítéletben).

Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az előbb írt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a másodfokú bíróság a felülbírálat során irányadónak tekintette.

Az I.r. vádlott érdekében bejelentett, felmentésre irányuló fellebbezés lényegében a bizonyítékok mérlegelését támadja. Azt sérelmezi, hogy az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott terhére a bűnpártolás vétségét megállapította, vagyis azt, hogy az I.r. vádlott a II.r. vádlott érdekében fizetési haladékokat kérő leveleket írt a sértettek részére és ezzel a II.r. vádlott érdekében a büntetőeljárás sikerét megghiúsítani igyekezett. A védelmi érvelés szerint az I.r. vádlottnak ez a magatartása azért nem valósított meg bűncselekményt, mert azt valójában saját és nem a II.r. vádlott érdekében követte el. Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában (elsőfokú ítélet 16-17. oldal) részletesen megindokolta, mely tényekből levont következtetés útján állapította meg a

vádtól eltérően az I.r. vádlott bűnösségét a bűnpártolás vétségében. Utóbb az ügyészi fellebbezés sem támadta azt a bizonyítékokon alapuló mérlegelését, mely szerint a rendelkezésre álló tényekből nem lehetett megalapozott következtetést levonni arra, hogy az I.r. vádlott a II.r. vádlottal szándékegységben cselekedett, de arra sem, hogy a II.r. vádlott által elkövetett csalási cselekményekben azok elkövetésekor bűnsegédként vett részt. Az a magatartása viszont, hogy a II.r. vádlott által elkövetett csalási cselekmények **befejezése után** azokról utóbb tudomást szerezve a fizetési haladékokat kérő levelek megírásával segített a II.r. vádlottnak a sértetteket tévedésben tartania - a csalási cselekmények befejezettsége miatt - az elsőfokú bíróság helyes megállapítása szerint bűnpártolásnak tekintendő. Az I.r. vádlott ezzel a magatartásával abban segített a II.r. vádlottnak, hogy a sértettek ne tegyenek ellene feljelentést, vagyis a II.r. vádlott ellen ne induljon büntetőeljárás.

A kifejtettekből következik, hogy az I.r. vádlott felmentésére irányuló, a bizonyítékok mérlegelését támadó fellebbezés alaptalan. A bizonyítékok mérlegelése az azokat közvetlenül észlelő elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére.

A másodfokú bíróság az előzőekben már kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási szabályt nem sértett, és a bizonyítékok mérlegelésén alapuló tényállása megalapozott, ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezés is alaptalan.

A II.r. vádlott védelmében bejelentett ez irányú fellebbezés lényegében szintén a bűnösség megállapítását sérelmezte. Utalt arra, hogy a II.r. vádlott nem csalárd Bf.II.116/2009/6.

magatartása folytán nem fizette ki a tartozásait, hanem erre azért nem volt alkalma, mert az un. körbetartozás miatt ő maga sem kapta meg az értékesített áruk ellenértékét. Ezen kívül támadta a fellebbezés a szakértői vélemény hiányosságát a tekintetben, hogy bizonyítási kísérletet nem vett fel a szállított áru mennyiségére és szállíthatóságára vonatkozóan.

Az előzőekben a másodfokú bíróság már kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően nem tartotta szükségesnek további bizonyítás felvételét. Az elsőfokú bíróság a II.r. vádlott cselekvőségének elbírálásához szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte és részletesen megindokolta, mely tényekből levont következtetés útján állapította meg a II.r. vádlott bűnösségét. Kifejtett indokaival mindenben egyetértett a másodfokú bíróság.

Itt csak arra mutat rá az ítélet tábla, hogy a II.r. vádlott az I.r. vádlottól kapott meghatalmazás alapján mindenfajta korlátozás nélkül, önállóan, saját nevében is eljárhatott volna a **3. sz. gazdasági társaság** nevében. Egybehangzó tanúvallomások

szerint azonban a II.r. vádlott soha nem a saját, hanem az I.r. vádlott nevét használta. Az elsőfokú bíróság a II.r. vádlott cselekvőségét illetően a bizonyítékokat rendkívül aprólékosan, széleskörűen értékelte, gyakorlatilag a II.r. vádlott vallomásának minden egyes elemét külön-külön megvizsgálta. Az iratok tartalmával egybehangzóan állapította meg, hogy a II.r. vádlott önmagának is ellentmondó vallomását az általa felkínált bizonyítékok - így az **4. sz. gazdasági társasággal** kapcsolatos okiratok, e kft nevére kiállított számlák, a **1. sz. gazdasági társasággal** kapcsolatosan benyújtott átvételi elismervények - sem támasztották alá. Ezzel szemben a sértett kft-k vezetőinek, alkalmazottainak, szállítóinak vallomásai egybehangzóak voltak és cáfolták a II.r. vádlott védekezését. Ezekből a vallomásokból nemcsak az volt megállapítható, hogy a II.r. vádlott az értékesítő partner és szállítói előtt más néven mutatkozott be, hanem az is, hogy alkalmanként saját maga által bérelt gépjárművel gondoskodott a **1. sz. gazdasági társaság** esetében a hústermék elszállításáról. Az is megállapítható volt, hogy esetenként a kft egy nap kétszer is szállított, illetőleg küldött hústerméket a **3. sz. gazdasági társaság** (település megnevezése)-i telephelyére. Ezért is szükségtelen további bizonyítás felvétele arra vonatkozóan, hogy a **1. sz. gazdasági társaság** által használt gépjárműben a védelmi fellebbezésben feltüntetett számlákon szereplő húsmennyiség elfért-e, és azt - a gépjármű műszaki adottságaira figyelemmel - képes volt-e elszállítani.

Az elsőfokú bíróság a II.r. vádlott fizetőképességének vizsgálata során helyesen a bizonyítékok körébe vonta azt a tényt is, hogy a II.r. vádlott által korábban vezetett **5. sz. gazdasági társasággal** szemben a jelen ügyben elbírált bűncselekmények elkövetésekor már felszámolási eljárás volt folyamatban. A **3. sz. gazdasági társaságtól** pedig az I.r. vádlott épp azért kívánt megszabadulni, mert az megfelelő vagyonnal nem rendelkezett és tényleges tevékenységet nem folytatott. Ebből helyesen vonta le azt a következtetést az elsőfokú bíróság, hogy a II.r. vádlott a nagyobb összegű vásárlások kifizetéséhez elegendő készpénz vagyonnal nem rendelkezett, illetve a korábban megjelölt körülményekből megalapozottan vonta le azt a következtetést is, hogy az ellenérték kifizetése szándékában sem állt.

Mindezekből következik, hogy az elsőfokú bíróság mind a két vádlott esetében helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, bűncselekményeik minősítése azonban helyesbítésre szorult.

Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. vádlott tényállásban részletezett cselekvősége a Btk. 244. § (1) bekezdés b) pontja szerinti bűnpártolás vétségét valószínűsítette meg. Az eljárás sikerének megghiúsítására törekvés minden olyan magatartás, amely objektíve alkalmas az eredményes eljárás megghiúsítására. Az eljárás sikerét jelenti - többek között - a bűncselekmény elkövetőjének felderítése, illetve hatóság elé állítása. Az I.r. vádlott által írt, fizetési haladékot kérő levelek azt a célt szolgálták, hogy a sértettek ne tegyenek feljelentést a II.r. vádlottal szemben,

vagyis ne induljon ellene büntetőeljárás. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ezt a vádlotti magatartást folytatólagosan elkövetettnek tekintette, jóllehet ezt az álláspontját nem is indokolta meg. Folytatólagos elkövetés megállapítására a Btk. 244. § (1) bekezdés c) pontja szerinti bűnpártolás esetében van lehetőség, amikor az elkövető közreműködik a bűncselekményből származó előny biztosításában. Ez személyes és vagyoni előnyre is vonatkozhat (ez utóbbi esetben tárgyi bűnpártolásról van szó). A Btk. 244. § (1) bekezdés b) pontja esetében azonban a büntetőeljárás egysége miatt az ugyanazon büntetőeljárás sikerének megghiúsítására törekvés természetes egységet teremt. Az I.r. vádlott három-három levelet írt a **1. sz. gazdasági társaságnak**, valamint a **2. sz. gazdasági társaságnak**, amelyben fizetési nehézségekre hivatkozva haladékot kért. Ezzel a magatartásával azt segítette elő, hogy a két sértett egymástól függetlenül, egymásról nem tudva ne tegyen feljelentést a II.r. vádlottal szemben. Ezzel a magatartásával két büntetőeljárás sikerét törekedett megghiúsítani. Az iratokból megállapítható, hogy utóbb a II.r. vádlottal szemben két büntetőeljárás indult, mert a sértettek székhelyére figyelemmel a **2. sz. gazdasági társaság** ügyében a Pápai Rendőrkapitányság, a **1. sz. gazdasági társaság** ügyében pedig a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság folytatott nyomozást. A két büntetőeljárást a megyei bíróság egyesítette. Mindezekből összefoglalva az következik, hogy: ugyanazon ügyben ugyanazon személy javára kifejtett bűnpártoló tevékenység természetes egység, halmazat valósul meg azonban, ha ugyanazon személy javára több külön-külön eljárás megghiúsítására törekszik a bűnpártoló. Ezért a másodfokú

Bf.II.116/2009/6.

bíróság az I.r. vádlott cselekményét 2 rb., a Btk. 244. § (1) bekezdés b) pontja szerinti bűnpártolás vétségének minősítette.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a II.r. vádlott bűncselekményeit nem a Legfelsőbb Bíróság 61. számú BK véleményében, illetve a Be. 258. § (2) bekezdés d) pontjában írtak szerint nevezte meg. A BKv 3/a. pontja szerint a szöveges minősítés után - zárójel közé foglalva - fel kell tüntetni, hogy a bűncselekmény a Btk. Különös Része szerint hogyan minősül, azaz meg kell jelölni azokat a rendelkezéseket, amelyek az elkövető által megvalósított törvényi tényállást (diszpozíciót) és az ennek megfelelően irányadó büntetési tételt meghatározzák. Az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelölésével kell utalni. A Btk. 318. § (1) bekezdése szerinti csalásnak két elkövetési magatartása, vagyis két fordulata van, erre azonban egyik bűncselekmény megjelölésekor sem utalt az elsőfokú bíróság. A tényállás I. pontjában részletezett bűncselekmény minősítése esetén pedig nem hívta fel a Btk. 318. § (2) bekezdés c) pontját, jóllehet a II.r. vádlott cselekményét ez a körülmény, az üzletszerűség minősítette súlyosabban. A bűncselekmények szöveges megnevezésénél az elsőfokú bíróság szükségtelenül tüntette fel azt, hogy a II.r. vádlott a bűncselekményeket üzletszerűen követte el (erre elegendő a jogszabályi megjelöléssel utalni - BKv 3/b.

pont), illetve mindkét vádlott esetében szükségtelenül utalt arra, hogy a bűncselekményeket a vádlott, mint tettes követte el (BKv 2/d. pont).

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a rendelkező részben írtak szerint minősítette az I., illetve a II.r. vádlott cselekményét.

Tekintettel arra, hogy az I.r. vádlott a tényállásban részletezett magatartásával két bűncselekményt valósított meg, a vele szemben kiszabott büntetést az ítélőtábla a Btk. 85. § (1), (2) bekezdése szerint halmazati büntetésnek tekintette.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülmények is helyesbítésre, illetőleg kiegészítésre szorultak. Az ítélőtábla az I.r. vádlott esetében további súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy a bűncselekményeket röviddel korábbi ügyében kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének letelte után követte el.

A II.r. vádlott esetében a súlyosító körülmények közül mellőzte a halmazatot, hiszen a Btk. 85. § (3) bekezdése két, határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetni rendelt bűncselekmény esetén un. kerettágító rendelkezést tartalmaz. Ezért a halmazat súlyosító körülménykénti értékelése a kétszeres értékelés tilalmába ütközik és csak a bűncselekmények többszörös halmazata tekintendő súlyosító körülménynek. Mellőzte az ítélőtábla a többszörös minősülést, mint súlyosító körülményt, mert a bűncselekmények az üzletszerűség folytán minősültek súlyosabban, így ennek a körülménynek a figyelembe vétele is a kétszeres értékelés tilalmába ütközik. A tényállás kiegészítésével vált megalapozottá annak súlyosítókénti értékelése, hogy a II.r. vádlott a bűncselekményeket az ellene folyamatban lévő büntetőeljárások hatálya alatt követte el. Az ítélőtábla további súlyosítóként értékelte a II.r. vádlott terhére a folytatólagos elkövetést.

A II.r. vádlott esetében további enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság, hogy mind a két bűncselekményt a bűncselekmény minősítését megalapozó alsó határhoz közeli értékre követte el.

Az így kiegészített és helyesbített büntetéskiszabási körülmények alapján sem tartotta szükségesnek a másodfokú bíróság egyik vádlott büntetésének súlyosítását sem. Nem vitás, hogy az I.r. vádlott magatartása jelentős tárgyi súlyú bűncselekményhez kapcsolódott. A levelek megírásával igyekezett a büntetőeljárás megindítását megakadályozni. Ennél súlyosabb magatartást, mint pl. tárgyi bizonyítási eszközök megsemmisítése, hamis bizonyítási eszköz készítése azonban nem valósított meg. Az ítélőtábla álláspontja szerint ezért magatartása nem tekinthető olyan súlyúnak, amely indokolná vele szemben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását.

Az elsőfokú bíróság a II.r. vádlottal szemben is az un. enyhítő szakasz alkalmazásával szabta ki a büntetést. A II.r. vádlott terhére bejelentett, a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést ez esetben sem tartotta alaposnak a másodfokú bíróság. Az elsőfokú bíróság a II.r. vádlottal szemben nem alkalmazta túlzott mértékben az un. enyhítő szakaszt, így - a számba vett enyhítő körülményekre is figyelemmel - a büntetés lényeges súlyosítását a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak.

Az elsőfokú bíróság a bűncselekmény jellegére és a II.r. vádlott előéletére tekintettel a mellékbüntetés tartamát is megfelelő mértékben állapította meg, így annak további lényeges súlyosítása sem volt indokolt.

Az elsőfokú bíróság nyilvánvalóan számítási hiba folytán nem pontosan állapította meg a **1. sz. gazdasági társaság** felé ki nem fizetett számlák végösszegét, ezért azt a másodfokú bíróság helyesbítette, csakúgy, mint a II.r. vádlott által megtérített kár összegét is. Ez utóbbi esetben az iratok alapján a következők voltak megállapíthatók: **(1. sz. név)** a 2008. szeptember 2. napján tartott Bf.II.116/2009/6.

tárgyaláson elismerte, hogy a II.r. vádlott kb. 600.000,- Ft-ot megfizetett részére (79. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 9. oldal). Ugyanezen tényre vonatkozóan a nyomozás során 630.000,- Ft átvételét ismerte el (I. nyomozati iratok 283. oldal). Szintén a 2008. szeptember 2. napján tartott tárgyaláson a II.r. vádlott **(2. sz. név)-nek** 250.000,- Ft-ot adott át. Ugyanezen tárgyalási jegyzőkönyv (79. sorszám) mellékletét képező befizetési csekk szerint 2008. augusztus 29-én a **1. sz. gazdasági társaság** részére a II.r. vádlott 500.000,- Ft-ot feladott. A II.r. vádlott javára kedvezőbb számítás szerint tehát a II.r. vádlott 1.380.000,- Ft-ot fizetett meg az okozott kárból a **1. sz. gazdasági társaság** részére. A helyesbített teljes kár összegére és a most helyesbített megtérülési összegre tekintettel az ítélet tábla a rendelkező részben helyesbítette a **1. sz. gazdasági társaság** részére kártérítésként megfizetendő összeget 69.674.193,- Ft-ra.

A **2. sz. gazdasági társaság** részére megítélt kártérítés után fizetendő eljárási illeték összege is helyesbítésre szorult a rendelkező részben írtak szerint. Az 1990. évi XCIII. tv. 71. § (3) bekezdése tartalmazza az un. kerekítés szabályát, mely szerint az 50,- Ft-nál kisebb maradékot figyelmen kívül kell hagyni.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla a fellebbezéseket minden irányban alaptalannak tartotta, de az elsőfokú ítéletet hivatalból felülbírálván azt a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az iratok alapján pontosította a II.r. vádlott anyjának keresztnévét.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

S z e g e d , 2009. május 28.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk..Cserháti Ágota sk..Katona Tibor sk.
a tanács elnöke a tanács tagja,előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.116/2009/6. számú ítélete és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.B.1492/2006/99. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része mindkét vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2009. május 28.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke